

sionen forbudt deres Anvendelse til Gødning. Meget ofte fange saaledes Bundgarn eller Vaad Masser af Sild, Brisling eller Torsk paa Tider, hvor ingen Afsætning til Menneskeføde af dem er mulig. For at forhindre, at saadan Fangst med Vilje drives for at skaffe en forholdsvis ringe Indtægt ved Fiskens Anvendelse til Gødning, er saadan Anvendelse forbudt, og Kommissionen har ment det rigtigst under dette Forbud at medtage Skrubbe, Ising og Stenbider. Derimod kan der intet være at indvende imod, at andre Fisk, f. Eks. Ulke og Hundestejler anvendes til Gødning; de ere derfor udeladte.

*Stk. 3.* De 8 i § 15, 1. Stykke nævnte Fiskearter finde saa ringe Anvendelse som Agn i Almindelighed, at man udenfor Jyllands aabne Vestkyst, hvor Ilandbringelsesforbudet ikke foreslaas gjort gældende, har ment ganske at burde forbyde, at Undermaalsfisk af disse 8 Arter anvendes til Agn.

*Stk. 4.* Ved Bestemmelserne om Rødspætterne i Øresund og Østersøen er Kommissionen kommen ud over de Vanskeligheder, der stedse har været ved at fastholde et blot nogenlunde passende Maal for Rødspætter i Kattegat uden at gaa Fiskerne ved de ovennævnte Vande for nær i deres lokale Interesser. I Øresund spiller Rødspættefiskeriet en saa særdeles ringe Rolle, at de faa, smaa Fisk, der fanges, let ville kunne bruges i de nærmeste Kommuner, og naar de ikke maa føres til København og Helsingør, fra hvilke Havne Kontrollen med Kattegatsfisk for en stor Del maa foregaa, kan en saadan Kontrol antagelig gennemføres.

*Stk. 5.* For Pighvarre og Aal, hvor disse Fisk rent lokalt falde smaa, — hvad f. Eks. gælder om Pighvarren (Botten) under Bornholm og Aalen i Ringkøbing Fjord — er der foreslaaet Bemyndigelse for Landbrugsministeren til at nedsætte Maalene.

*Stk. 6.* Noget udenfor Rammerne for de ovenfor omhandlede Fredningsbestemmelser falder endelig det af Kommissionen stillede Forslag om Forbud mod Ilandbringelse af Laks og Ørred i Yngledragt (farvet Laks og Ørred) i Oktober.—Januar Maaneder.

Den foreslaaede Fredningstid for Laks og Ørred i Yngledragt betragter Kommissionen som særdeles ønskelig, dog kun for saa vidt den ogsaa indføres for det ferske Vand. Lignende Bestemmelser gælde i flere af vore Nabolande, kun er Fredningstiden der meget større. I Yngledragten, som Laks og Ørred

anlægge hvert Aar, de yngle, ere de saa let kendelige paa deres stærkt farvede Ydre; røde, brune, ja sorte Farver kunne ganske dække deres sædvanlig sølvblanke Skæl; desuden have Hannerne hos Laksen i denne Tid en Krog paa Underkæben, og en Antydning dertil findes ogsaa hos Ørreden. Hannerne have Bugen udspilet af Rognen. Lidt senere paa Aaret, naar Forplantningen er forbi, ere Fiskene tynde og magre, ofte ganske værdiløse som Menneskeføde (Slangelaks, Nedfaldslaks). Denne Tilstand overstaas for Laksens og som Regel ogsaa for de store Ørreders Vedkommende først igen, naar de paany ere komne ud i Havet, hvor deres væsentligste Ernæring foregaar. Det er af stor Betydning at frigive de magre Fisk, der ere i Forplantningsdragt, og udnytte de ofte samtidig fangede Fisk, der ikke ere det, men som ere sølvblanke, fede og naa højeste Markedspris. Dette kan kun opnaaes ved en Lovbestemmelse som den ovenomtalte.

ad § 17.

I Forslaget er der tilføjet en Bestemmelse om, at det er tilladt at ilandbringe og forsende Undermaalsfisk, der ifølge særlig Anmeldelse til Fiskerikontrollen anvendes som Sættefisk her i Landet.

I Kommissionen er det blevet oplyst, at der finder Handel Sted med Undermaalsfisk under Foregivende af, at de skulle benyttes som Sættefisk. For at undgaa en saadan Omgaaelse af Loven, foreslaar man, at der altid skal gøres Anmeldelse til Fiskerikontrollen om Salg af Sættefisk, og at saadan Fisk kun maa bruges til Udsættelse her i Landet.

Der har i Kommissionen været forhandlet om Ønskeligheden af at der i Forslaget blev optaget en Bestemmelse sigtende til at lette Opnaelsen af Koncessioner til Inddæmning af mindre Saltvandsarealer i Fiskernes Interesse til Anlæg af Fiskeparker eller lignende. Tanken herom, der mødtes med Sympati af et Flertal af Medlemmerne, fremkom imidlertid paa et saa sent Stadium af Forhandlingerne, at Kommissionen ikke har dristet sig til at stille noget bestemt Forslag i saa Henseende, hvad mulig heller ikke er nødvendigt.

ad §§ 19 og 20.

Fra forskellige Fiskere i Limfjorden er det for Kommissionen fremhævet, at Garn, bundne efter de foreskrevne Skælde, først kunne benyttes, naar Garnene ere præparerede ved Tjæring, Barkning m. v., men at de derved krympe ind, saa at de ikke